

عنوان مقاله:

انواع تناوب های مفعول قابل درک در افعال فارسی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و زبان شناسی، دوره 16، شماره 31 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

مریم قیاسوند - دانشگاه بوعلی سینا دانشکده ادبیات و علوم انسانی گروه زبانشناسی

خلاصه مقاله:

هر تناوب به عنوان جفت جملاتی با ساختارهای کمابیش متفاوت که معنای یکسانی دارند تعریف می شود. قابلیت برخی افعال در بیان تناوبی موضوعاتشان، در دهه های اخیر، به دلایل گوناگون مورد توجه بوده است؛ یکی از این دلایل، امکان طبقه بندی معنایی افعال براساس رفتار تناوبی آنهاست. لوین (۱۹۹۳) با بررسی ۳۰۲۴ فعل انگلیسی و بررسی ۶۸ تناوب موضوعی افعال انگلیسی، طبقه بندی نسبتاً جامعی از این افعال به دست داده است. در این پژوهش، به بررسی یکی از انواع تناوب های گذرایی پرداختیم که لوین معرفی کرده است. این تناوب با عنوان تناوب مفعول قابل درک، خود به هشت طبقه تقسیم می شود که عبارتاند از: تناوب مفعول نامشخص، تناوب مفعول عضو بدن قابل درک، تناوب مفعول انعکاسی قابل درک، تناوب مفعول دوسویه قابل درک، تناوب مفعول افتان اختیاری، تناوب ویژگی خاص، تناوب مفعول مستقیم در مقام راه و تناوب امر تجویزی. با بررسی هرکدام از این تناوب ها بر مجموعه ای فعلی بالغ بر ۳۰۷۰ فعل فارسی، طبقاتی از افعال شرکت کننده در این تناوب را مشخص کردیم. از بین این تناوب ها تنها یک تناوب در فارسی مشاهده نشد و آن تناوب مفعول مستقیم در مقام راه بود.

کلمات کلیدی:

تناوب گذرایی، تناوب موضوعی، تناوب مفعول قابل درک، تناوب مفعول نامشخص، تناوب مفعول انعکاسی قابل درک، تناوب مفعول دوسویه قابل درک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581226>

